

Statens Tjeneste lide lignende Skade, og man har som oftest i Pragis ved Bevillinger paa Finantsloven erkendt, at Staten ogsaa overfor saadanne har en særegen Forsørgelsespligt. Man har imidlertid følt Mangelen af faste Regler for Beregning af Understøttelse i saadanne Tilfælde, og let været udsat for at begunstige Enkelte fremfor Andre. Da det nu maa erkendes, at de, der have lidt Skade i en civil Beskilling, ingenlunde kunne siges at have mindre Krav paa Statens Forsørg end Militære under samme Vilkaar, saa skal Udvalgets Flertal tilraade, at de almindelige Regler for Invalidforsørgelse udstrækkes til at omfatte alle saadanne Personer, der under Udførelsen af deres Gjerning i Statens Tjeneste komme saaledes til Skade, at de ikke mere kunne bestride deres hidtilværende Tjeneste, og navnlig naar de tillige i højere eller mindre Grad miste Evnen til Erhverv paa anden Maade. I Forbindelse hermed henstiller man til Overveelse, om der ikke maatte være Grund til ogsaa at udslutte Forskjellen mellem Krigs- og Freds-Invalider med Hensyn til Forsørgelsens Størrelse, da det vistnok næppe kan siges, at de sidste i og for sig skulde være heldigere stillede end de første.

Gaaende ud fra ovenstaaende Betragtning har man ubearbejdet en Række Endringsforslag til andet Afsnit af Lovforslaget og tilstillet Ministeren disse. Ligesom disse imidlertid i Enkelthe-

derne ikke ere Udtryk for Udvalgets endelige Anskuelse, saa har man mødt den Hovedindvending herimod, at Lovforslaget derved vilde faae et Indhold, der maatte gjøre, at det ikke længere kunde sortere under Krigsministeren, men maatte forhandles med Finansministeren. Paa nærværende Standpunkt skal Udvalgets Flertal (Berg, Berntsen, Bøjsen, Clausager, S. N. Hansen, Holm, N. Jensen og Rasmussen) derfor indskrænke sig til at opfordre Finansministeren til i næste Rigsdagssamling at forelægge et Lovforslag om Invalidforsørgelsen, bygget paa de her fremsatte Betragtninger, og derfor for Diebliffet fravaade nærværende Lovforslags videre Fremme.

Udvalgets Mindretal (Ansjer, Dinesen, Gad, Lybye, Scavenius, Luren og Ivermoes) har i de ovenangførte Betragtninger, som det kun delvis kan tiltræde, ikke fundet nogen tilstrækkelig Anledning til ikke at lade Lovforslaget i sin Helhed nyde Fremme og er derfor af den Anskuelse, at en saadan burde have været gennemført. Lige overfor den af Flertallet tagne Beslutning om kun at fremme en enkelt Del deraf, hvorom et særligt Lovforslag er indbragt i Thinget, har Mindretallet under de foreliggende Omstændigheder ikke kunnet anse en særlig Indstilling fra dets Side for at have nogen praktisk Interesse.

Ansjer.	Berg.	Bøjsen, Ordfører.	Klaus Berntsen, Sekretær.	Clausager
Dinesen.	Gad.	S. N. Hansen, Formand.	B. Holm.	
N. Jensen (Standerborg Amts 2den Valgfreds).		Lybye.	Rasmussen.	
Scavenius.	Luren.	Ivermoes.		